

Иск, предявен на 2 март 2017 г. — Anastassopoulos и др./Съвет и Комисия

(Дело T-147/17)

(2017/C 202/34)

Език на производството: френски

Страни

Ищци: Nikolaos Anastassopoulos (Nea Erythraia, Гърция), Aristeidis Anastassopoulos (Nea Erythraia), Alexia Anastassopoulos (Nea Erythraia), Maria-Myrto Anastassopoulos (Nea Erythraia), Sophie Velliou (Kifissia, Гърция) (представители: K. Floros и M. Meng-Papantoni, avocats)

Ответници: Съвет на Европейския съюз и Европейска комисия

Искания на ищците

Ищците искат от Общия съд:

- да приеме, че жалбата е допустима и основателна,
- да уважи исканията им за обезщетение за претърпени вреди, като присъди на първия ищец сумата от 123 442 EUR, на всеки от следващите три — сумата от 61 721 EUR и на петия — сумата от 120 900 EUR или, при условията на евентуалност, сумите от 38 227,20 EUR, 19 107,60 EUR и 37 440 EUR съответно, във всички случаи ведно с мораторни лихви,
- да осъди ответниците да заплатят съдебните разноски по спора.

Основания и основни доводи

В подкрепа на иска си ищците изтъкват нарушение на основния принцип за забрана на дискриминацията, в аспекта му, изискващ различно третиране на различните случаи, както и на член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), който конкретизира посочения принцип.

Като споменават големите финансови загуби поради факта на подчиняването на Закон 4050/12, наричан още „PSI“ (*Private Sector Investment*), на техните държавни облигации, те се оплакват, че са получили същото третиране (включително същия процент на [допълнително намаляване на стойността *haircut*]) като юридическите лица, по-конкретно банките и специализираните фондове, въпреки техните фундаментални различия.

Според тях за това трябва да отговаря председателят на Еврогрупата и/или на самата Еврогрупа, която била забранила не само освобождаването на физическите лица от *haircut*, но и всяка последваща компенсаторна мярка, а също така и на Комисията, която била дала съгласието си за такова нарушение на горепосочения принцип и на член 21 от Хартата, въпреки задължението, което ѝ налага член 17 ДЕС съгласно тълкуването му с решение от 20 септември 2016 г., *Ledra Advertising* и др./Комисия и ЕЦБ (C-8/15 P — C-10/15 P, EU:C:2016:701).

Жалба, подадена на 3 април 2017 г. — FVE Holýšov I и др./Комисия

(Дело T-217/17)

(2017/C 202/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: FVE Holýšov I s. r. o. (Прага, Чешка република) и 27 други жалбоподатели (представители: A. Reuter, H. Wendt, C. Bürger, T. Christner, W. Schumacher, A. Compes и T. Herbold, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени постановеното от ответника Решение C(2016) 7827 окончателен от 28 ноември 2016 г., държавна помощ SA.40171 (2015/NN) ⁽¹⁾, относно насърчаването на производството на електрическа енергия от възобновяеми енергийни източници в Чешката република, и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага седем основания.

1. С първото основание се твърди, че с писмото си от юли 2004 г. до съответните сдружения на промишлеността ответникът вече е приел, че прилаганата от Чешката република схема за насърчаване на производството на енергия от възобновяеми енергийни източници не съставлява държавна помощ, като ответникът е правно обвързан от това решение, което не е отменено и не може да бъде отменено.
2. Второто основание е изведено от нарушение на обосноващите правни очаквания на жалбоподателите и от нарушение на принципа на правно сигурност.
3. С третото основание се твърди, че разглежданата чешка схема за насърчаване не представлява държавна помощ.
4. Четвъртото основание е изведено от обстоятелството, че с оспорваното решение Чешката република е принуждавана да въведе надвишаващ установените изисквания контролен механизъм, с който се нарушават обосноващите правни очаквания на жалбоподателя и надеждността на схемата.
5. С петото основание се твърди, че оспорваното решение се основава на фактически грешки, тъй като в него се приема, че за мрежовите оператори е установено задължение да възложат разходите за енергията от възобновяеми енергийни източници в тежест на потребителите на енергия. Подобно задължение не било установено в чешкото право.
6. С шестото основание се твърди, че с оспорваното решение се нарушава член 5, параграф 1 от Договора за ЕС (ограничение на правомощията вследствие на принципа на предоставената компетентност).
7. Със седмото основание се твърди, че оспорваното решение се основава на явна грешка в преценката.

⁽¹⁾ ОВ С 69, 2017 г., стр. 2.

Жалба, подадена на 18 април 2017 г. — Adapta Color/EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Дело T-223/17)

(2017/C 202/36)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Adapta Color, SL (Пенискола, Испания) (представители: G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal и E. Armero Lavie, abogados)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Coatings Foreign IP Co. LLC (Уилмингтън, Делaware, Съединени щати)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят